

бѣхъ препятствія въ изпълненіето на мщеніето му, защото тя можаше и причината на обезумяването на Главка да обади и да докара сѣдниците до свисхождене, толкова повече сега когато той бѣ увѣренъ че сама Недія го запои съ отровното онуй питіе, трѣбаше той да са бои отъ самоволното исповѣданіе на Недія. Той земаше во вниманіе и туй че тя е толкова въстържена щото въ увлеченіето на страстьта си като нема да са посвѣни никакъ ради четвѣта си, тя не ще да има друго предъ очи освѣнь поправянето на погрѣшката си; а освѣнь туй сичко той щѣид да са гледа като недостойнѣ за положеніето и за името си, като безчестенъ посредникъ на любовното увлеченіе на Юлія и като ничтоженъ клеветъ на мръснитѣ тайнства на вѣщцата. Той силно желаше да убѣди Главка да исповѣда себе си за убіецъ на Анкида; и туй средство му са виждаше най сгодно за неговата безопасность, и както мисляше най сполучно за да утвърди вѣроятността на любовната му сполука у Иона, и ето зашо свързе за една минута намѣреніе за едно свиданіе съ Иона.

Но Недія като не познаваше ради слѣпотата си по многото обичаи на обществото, и като не бѣше въ възможность тя, робиня и странна, да познава естеството на опасноститѣ които можаху да я постигнатъ отъ страна на римското законодателство, тя мисляше повече за болестъта и полудата на Главка нежели за престѣпленіето, за което едва бѣ чула да го обвинявагъ и за подлежащата му сѣдба. Горката! кой са грижи, кой пита за нея? можеше ли тя да знае що е Сенатъ, що е сѣдба, каквы сѣ тъкостытѣ на закона и какво е звѣрството на народа и каквы леговетѣ на цирка? навикнала да обръща мислитѣ си само къмъ благополучіето и слявата на Главка, тя никога не си въобразяваше че надъ главата му выси друга опасность освѣнь тѣзи която го слѣтъ отъ любовното ѣ увлеченіе. Тя укоряваше себе си защото го отдѣли отъ блаженствата на живота, защото го отби отъ честитыя му пѣтъ, а непознаваше нито си въобразяваше че този пѣтъ понапредъ толкова свѣтли въ щѣше да са прегради отъ мрака на безчестіето и на смъртъта.

Съ намѣреніе за да испѣтри само ума му повреденъ отъ нея и да спасе живота му който бѣ турила чрезъ тѣй въ опасность, тя моляше са сега и искаше помощъ отъ египтянина.

— Мила моя, рече Арбакъ, като са завѣригъ отъ мислитѣ си, ты трѣба да останешъ въ тѣзи къща. Не е въ твоя полза да са скиташъ по улицитѣ и да та блѣскагъ ней ничтожнытѣ робы какъто истегли отъ слугытѣ на Сасустія. Азъ та съжелявамъ заради пре-